

דברים / דברים

א^א אלה הדברים אשר דבר משה ס
 אל-כל-ישראל בעבר הירדן
 במדבר בערבה מול סוף בין-
 פארן ובין-תפל ולבן וחצרת
 ב ודי זהב: אחד עשר יום מחרב
 דרך הר-שעיר עד קדש ברנע:
 ויהי בארבעים שנה בעשתי-
 עשר חודש באחד לחודש דבר
 משה אל-בני ישראל ככל
 אשר צוה יהוה אתו אלהים:
 ד* אחרי הכתו את סיחון מלך
 האמרי אשר יושב בחשבון
 ואת עוג מלך הבשן אשר-
 יושב בעשתרת באדרעי:
 ה בעבר הירדן בארץ מואב
 הואיל משה פאר את-התורה
 וזאת לאמר: יהוה אלהינו
 דבר אלינו בחרב לאמר רב-
 ז לכם שבת בהר הזה: פנו |
 וסעו לכם ונאו הר האמרי
 ואל-כל-שכניו בערבה בהר
 ובשפלה ובנגב ובחוף הים
 ארץ הכנעני והלבנון עד-הנהר
 ח* הגדל נהר-פרת: ראה נתתי
 לפניכם את-הארץ באו ורשו
 את-הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לאברהם ליצחק
 וליעקב לתת להם ולורעם

ט אחריהם: ואמר אלכם בעת
 ההוא לאמר לא-אוכל לבדי
 י שאת אתכם: יהוה אלהיכם
 הרבה אתכם והנכם היום
 שני יא פכוכבי השמים רב: יהוה
 אלהי אבותכם יסף עליכם
 פכם אלף פעמים ויברך אתכם
 יב* כאשר דבר לכם: איכה אשא
 לבדי טרחכם ומשאכם
 יג וריבכם: הבו לכם אנשים
 חכמים ונבנים וידעים
 לשבטיכם ואשימם
 יד בראשיכם: ותענו אתי
 ותאמרו טוב-הדבר אשר-
 טו דברת לעשות: ואקח את-
 ראשי שבטיכם אנשים חכמים
 וידעים ואתן אותם ראשים
 עליכם שרי אלפים ושרי
 מאות ושרי חמשים ושרי
 עשרות ושטרים לשבטיכם:
 טז ואצוה את-שפטיכם בעת
 ההוא לאמר שמע בין-אחיכם
 ושפטתם צדק בין-איש ובין-
 יז אחיו ובין גרו: לא-תכירו פנים
 במשפט פקטון כגדל תשמעון
 לא תגורו מפני-איש כי
 המשפט לאלהים הוא והדבר
 אשר יקשה מכם תקרבוני אלי
 יח* ושמעתי: ואצוה אתכם בעת
 ההוא את כל-הדברים אשר

טז תעשו: ונסע מחרב ונלך את
 כל-המדבר הגדול והנורא
 ההוא אשר ראיתם דרך הר
 האמרי כאשר צוה יהוה
 אלהינו אתנו ונבא עד קדש
 כ ברנע: ואמר אלכם באתם עד-
 הר האמרי אשר-יהוה אלהינו
 כא נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהיך
 לפניך את-הארץ עלה רש
 כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך
 לבך אל-תירא ואל-תחת:
 כב ותקרבוני אלי ככלם ותאמרו
 נשלחה אנשים לפנינו
 ויחפרו-לנו את-הארץ וישבו
 אתנו דבר את-הדרך אשר
 נעלה-בה ואת הערים אשר
 כג נבא אליהן: וייטב בעיני הדבר
 ואקח מכם שנים עשר אנשים
 כד איש אחד לשבט: ויפנו ויעלו
 ההרה ויבאו עד-נחל אשכל
 כה וירגלו אתה: ויקחו בידם
 מפרי הארץ ויודו אלינו
 וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה
 הארץ אשר-יהוה אלהינו נתן
 טז לנו: ולא אביתם לעלת ותמרו
 כז את-פי יהוה אלהיכם: ותרגנו
 באהליכם ותאמרו בשנאת
 יהוה אתנו הוציאנו מארץ
 מצרים לתת אתנו ביד האמרי
 כח להשמידנו: אנה | אנחנו עליכם

אחינו המסו את לבבנו לאמר
 עם גדול ורם ממנו ערים
 גדולת ובעזרת בשמים וגם בני
 ענקים ראינו שם: ואמר אלכם
 לא תערצון ולא תיראון
 מהם: יהוה אלהיכם ההלך
 לפניכם הוא ילחם לכם ככל
 אשר עשה אתכם במצרים
 לעיניכם: ובמדבר אשר ראית
 אשר נשאף יהוה אלהיך
 כאשר ישא איש את בנו
 בכל הדרך אשר הלכתם עד-
 באכם עד המקום הזה: ובדבר
 הזה אינכם מאמינים ביהוה
 אלהיכם: ההלך לפניכם בדרך
 לתור לכם מקום לחנתכם
 באש ולילה לראתכם בדרך
 אשר תלכו בה ובענן יומם:
 וישמע יהוה את קול דבריכם
 ויקצף וישבע לאמר: אם-
 יראה איש באנשים האלה
 הדור הרע הזה את הארץ
 הטובה אשר נשבעתי לתת
 לאבותיכם: וזלתי כלב בן-
 יפנה הוא יראנה ולר אתן את-
 הארץ אשר דרך בה ולבנו
 יען אשר מלא אחרי יהוה:
 גם בי התאנף יהוה בגללכם
 לאמר גם אתה לא תבא שם:
 יהושע בן-נון העמד לפניך

הוא יבא שמה אתו חזק פי-
 הוא ינחלנה את ישראל:
 וטפכם אשר אמרתם לבו
 יהיה ובניכם אשר לא ידעו
 היום טוב ורע המה יבאו שמה
 ולהם אתננה והם יירשוה:
 ואתם פנו לכם וסעו המדברה
 דרך ים סוף: ותענו ונתאמר
 אלי חטאנו ליהוה אנחנו
 נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו
 יהוה אלהינו ותחגרו איש
 את פלו מלחמתו ותהינו
 לעלת ההרה: ויאמר יהוה
 אלי אמר להם לא תעלו ולא-
 תלחמו כי אינני בקרבכם ולא
 תנגפו לפני איביכם: ואדבר
 אליכם ולא שמעתם ותמרו
 את פי יהוה ותזדו ותעלו
 ההרה: ויצא האמרי הישב
 בהר ההוא לקראתכם וירדפו
 אתכם כאשר תעשינה
 הדברים ויפתו אתכם בשעיר
 עד חרמה: ותשבו ותבכו לפני
 יהוה ולא שמע יהוה בקלכם
 ולא האזין אליכם: ותשבו
 בקדש ימים רבים כימים אשר
 ישבתם: ונפן ונסע המדברה
 דרך ים סוף כאשר דבר יהוה
 אלי ונסב את הר שעיר ימים
 רבים:

והמשיב
 ויאמר יהוה אלי לאמר: ס
 רב לכם סב את ההר הזה
 פנו לכם צפנה: ואת העם צו
 לאמר אתם עבדים בגבול
 אחיכם בני עשו הישבים
 בשעיר ויראו מפם ונשמרתם
 מאד: אל תתגרו במ כי לא-
 אתן לכם מארצם עד מדרך
 כף רגל כי ירשה לעשו נתתי
 את הר שעיר: אכל תשברו
 מאתם בפקס ואכלתם וגם-
 מים תכרו מאתם בפקס
 ושתיתם: כי יהוה אלהיך
 ברכך בכל מעשה ידך וידע
 לכתך את המדבר הגדל הזה
 זה ארבעים שנה יהוה אלהיך
 עמך לא חסרת דבר: ונעבר
 מאת אחינו בני עשו הישבים
 בשעיר מדרך הערבה מאילת
 ומעצון גבר
 ונפן ונעבר דרך מדבר
 מואב: ויאמר יהוה אלי אל-
 תצר את מואב ואל תתגר במ
 מלחמה כי לא אתן לך מארצו
 ירשה כי לבני לוט נתתי את-
 עד ירשה: האמים לפנים ישבו
 בה עם גדול ורב ורם פענקים:
 רפאים יחשבו אף הם פענקים
 והמאבים יקראו להם אמים:
 ובשעיר ישבו החורים לפנים

ויאמר יהוה אלי ראה ס
החלתי תת לפניך את-סיחון
ואת-ארצו החל רש לרשת
לב את-ארצו: ויצא סיחון
לקראתנו הוא וכל-עמו
לב למלחמה יהצה: ויתנהו יהוה
אלהינו לפנינו ונפך אתו ואת-
לב בנו ואת-כל-עמו: ונלכד את-
כל-ערו בעת ההוא ונחרם
את-כל-עיר מתם והנשים
והטף לא השאירו שריד:
לב רק הבהמה בזונו לנו ושלל
לב הערים אשר לכדנו: מערער
אשר על-שפת-נחל ארנן
והעיר אשר בנחל ועד-הגלעד
לא היתה קריה אשר שגבה
ממנו את-הכל נתן יהוה
לב אלהינו לפנינו: רק אל-ארץ
בני-עמון לא קרבת כל-יד
נחל יפק וערי ההר וכל אשר-
גא צוה יהוה אלהינו: ונפן ונעל
דרך הבשן ויצא עוג מלך-
הבשן לקראתנו הוא וכל-עמו
ב למלחמה אדרעי: ויאמר יהוה
אלי אל-תירא אתו כי בידך
נתתי אתו ואת-כל-עמו ואת-
ארצו ועשית לו כאשר עשית
לסיחון מלך האמורי אשר יושב
ב חשבון: ויתן יהוה אלהינו
ב ידנו גם את-עוג מלך-הבשן

את-החרי מפניהם ויירשם
וישבו תחתם עד היום הזה:
כב והענים הישבים בחצרים עד-
עזה כפתרים היצאים מכפתר
כד השמידם וישבו תחתם: קימו
סעו ועברו את-נחל ארנן ראה
נתתי בידך את-סיחון מלך-
חשבון האמורי ואת-ארצו
החל רש והתגר בו מלחמה:
כה היום הזה אחל תת פחדך
ויראתך על-פני העמים תחת
כל-השמים אשר ישמעון
שמעה ורגזו וחלו מפניה:
כו ואשלח מלאכים ממדבר
קדמות אל-סיחון מלך חשבון
כו דברי שלום לאמר: אעברה
בארצה בדרך בדרך אלך לא
כח אסור ימין ושמאול: אכל
כפסך תשברני ואכלתי ומים
כפסך תתן-לי ושתיתי רק
כט אעברה ברגלי: כאשר עשו-
לי בני עשו הישבים בשעיר
והמואבים הישבים בער עד
אשר-אעבר את-הירדן אל-
הארץ אשר-יהוה אלהינו
ל נתן לנו: ולא אבה סיחון מלך
חשבון העברנו בו כי-הקשה
יהוה אלהיך את-רוחו ואמץ
את-לבבו למען תתו בדרך
פיוס הזה:

ובני עשו יירשום וישמידום
מפניהם וישבו תחתם כאשר
עשה ישראל לארץ ירשתו
יג אשר-נתן יהוה להם: עתה
קמו ועברו לכם את-נחל זרד
יד ונעבר את-נחל זרד: והימים
אשר-הלכנו מקדש ברנע
עד אשר-עברנו את-נחל זרד
שלשים ושמנה שנה עד-תם
כל-הדור אנשי המלחמה
מקרב המחנה כאשר נשבע
טו יהוה להם: וגם יד-יהוה היתה
בם להמם מקרב המחנה עד
טז תמם: ויהי כאשר-תמו כל-
אנשי המלחמה למות מקרב
העם:
יז וידבר יהוה אלי לאמר:
יח אתה עבר היום את-גבול
יט מואב את-ער: וקרבת מול בני
עמון אל-תצרים ואל-תתגר
בם כי לא-אתן מארץ בני-
עמון לך ירשה כי לבני-לוט
כ נתתיה ירשה: ארץ-רפאים
תחשב אף-הוא רפאים ישבר-
בה לפנים והעמנים יקראו
כא להם זמזמים: עם גדול ורב
ורם כענקים וישמידם יהוה
מפניהם ויירשם וישבו
כב תחתם: כאשר עשה לבני עשו
הישבים בשעיר אשר השמיד

וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וַנִּפְּהוּ עַד-בְּלַתִּי
 ד הַשְּׂאִיר-לוֹ שְׂרִיד: וְנִלְכַד אֶת-
 כָּל-עֲרֵיו בְּעַת הַהוּא לֹא הִיתָה
 קִרְיָה אֲשֶׁר לֹא-לִקְחָנוּ מֵאֲתֶם
 שְׂשִׁימ עִיר כָּל-חֶבֶל אֲרָגָב
 ה מַמְלַכַת עוֹג בְּבִשָּׁן: כָּל-אֱלֹהֵי
 עָרִים בְּצַרַת חוֹמָה גְּבָהָה
 דִּלְתִים וּבְרִיחַ לְבַד מְעִרֵי הַפְּרוֹז
 ו הִרְבֵּה מְאֹד: וַנְּחָרֵם אוֹתָם
 כְּאֲשֶׁר עֲשִׂינוּ לְסִיחֹן מֶלֶךְ
 חֲשַׁבּוֹן הַחֲרָם כָּל-עִיר מֵתָם
 ז הַנְּשִׁימ וְהַטָּף: וְכָל-הַבְּהֵמָה
 ח וְשִׁלַּל הָעָרִים בְּזוּזוֹ לָנוּ: וַנִּקַּח
 בְּעַת הַהוּא אֶת-הָאָרֶץ מִיַּד
 שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר
 הַיַּרְדֵּן מִנְּחַל אֲרִנָּן עַד-הַר
 ט חֲרַמּוֹן: צִידִנִּים יִקְרָאוּ לְחַרְמוֹן
 שְׂרִיז וְהָאֲמֹרִי יִקְרָאוּ-לוֹ שְׁנִיר:
 י כָּל | עָרֵי הַמִּישֹׁר וְכָל-הַגְּלָעָד
 וְכָל-הַבִּשָּׁן עַד-סִלְכָה וְאֲדָרְעֵי
 יא עָרֵי מַמְלַכַת עוֹג בְּבִשָּׁן: כִּי רַק-
 עוֹג מֶלֶךְ הַבִּשָּׁן נִשְׂאָר מִיָּתֶר

הַרְפָּאִים הִנֵּה עָרְשׁוֹ עָרִישׁ בְּרוּל
 הֵלֶּה הוּא בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן תִּשְׁע
 אֲמוֹת אֲרָפָה וְאַרְבַּע אֲמוֹת
 יב רַחְבָּה בְּאֲמַת-אִישׁ: וְאֶת-
 הָאָרֶץ הַזֹּאת יִרְשֵׁנוּ בְּעַת הַהוּא
 מְעֲרַעֵר אֲשֶׁר-עַל-נְחַל אֲרִנָּן
 וְחֲצֵי הַר-הַגְּלָעָד וְעֲדֵיו נָתַתִּי
 יג לְרֵאשׁוֹנֵינוּ וְלִגְדֵי: וְיִתֵּר הַגְּלָעָד
 וְכָל-הַבִּשָּׁן מַמְלַכַת עוֹג נָתַתִּי
 לְחֲצֵי שֶׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה כָּל חֶבֶל
 הָאֲרָגָב לְכָל-הַבִּשָּׁן הַהוּא
 יד יִקְרָא אֲרִנָּן רְפָאִים: יֹאִיר בֶּן-
 מְנַשֶּׁה לָקַח אֶת-כָּל-חֶבֶל
 אֲרָגָב עַד-גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי
 וְהַמְעַכְתִּי וַיִּקְרָא אֹתָם עַל-
 שְׁמוֹ אֶת-הַבִּשָּׁן חֹת יֹאִיר עַד
 טו הַיּוֹם הַזֶּה: וְלִמְכִיר נָתַתִּי אֶת-
 טז הַגְּלָעָד: וְלִרְאשׁוֹנֵינוּ וְלִגְדֵי נָתַתִּי
 מִן-הַגְּלָעָד וְעַד-נְחַל אֲרִנָּן תּוֹךְ
 הַנְּחַל וְגַבֵּל וְעַד יַבֵּק הַנְּחַל
 יז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן: וְהָעֲרֵבָה
 וְהַיַּרְדֵּן וְגַבֵּל מִכְּנַרְתַּי וְעַד יָם

הָעֲרֵבָה יָם הַמֶּלַח תַּחַת אֲשֶׁר־תִּי
 יח הַפְּסָגָה מִזְרַחָה: וְאַצּוּ אֹתְכֶם
 בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת-הָאָרֶץ
 הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים תֵּעַבְרוּ
 לִפְנֵי אַחֵיכֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כָּל-
 טט בְּנֵי-חֵיל: רַק נְשִׁיכֶם וְטַפְכֶם
 וּמִקְנֵכֶם יִדְעוּ כִּי-מִקְנֵה רַב
 לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי
 מִפְּטוֹר כ לָכֶם: עַד אֲשֶׁר-יָנִיחַ יְהוָה |
 לְאַחֵיכֶם כַּכֶּם וְיִרְשׁוּ גַם-
 הֵם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
 וְשׁוֹבְתֵם אִישׁ לְיִרְשָׁתוֹ אֲשֶׁר
 כא נָתַתִּי לָכֶם: וְאֶת-יְהוֹשֻׁעַ
 צִוִּיתִי בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר עֲיִנֶּה
 הָרְאָת אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשְׁנֵי הַמְּלָכִים
 הָאֵלֶּה כִּן-יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל-
 הַמְּמַלְכֹת אֲשֶׁר אִתָּה עֵבֶר
 כב שְׁמָה: לֹא תִירָאוּם כִּי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם: